

е дадено поръчителството, и да не обладава необходимата способностъ, за да се задължи чрѣзъ мѣнителница. Ако изрично не е казано, за кого е дадено поръчителството, счита се, че е дадено за приемателя (акцептанта), а въ случай на неприемание — за издателя.

Чл. 597. Приносителътъ е длъженъ, за да придобие и да запази искътъ си по мѣнителница или обратното си искание срѣщу поръчителя, да извърши всичко това, което настоящиятъ законъ прѣдписва за запазване правото или обратното искание срѣщу ония длъжници по мѣнителница, за които поръчителството е дадено.

Чл. 598. Когато поръчителътъ е заплатилъ суммата на мѣнителницата, той придобива искъ по мѣнителница срѣщу тогози, за когото е платилъ.

Той нѣма искъ или обратно искание срѣщу другитѣ длъжници по мѣнителница, освѣнъ ако такова право би имало въ случай на заплащане лицето, за което той е поръчителствувалъ.

Отдѣление 12.

За дубликатитѣ на мѣнителницитѣ.

Чл. 599. Издателятъ е длъженъ да издаде на поемателя, по негово искание, нѣколко идентични екземпляри (дубликати) отъ мѣнителницата.

Тия екземпляри трѣбва да се означаватъ въ текста за „първа, втора, третя и пр. мѣнителница;“ въ противенъ случай, всѣки екземпляръ се признава за самостоятелна мѣнителница.

Чл. 600. Всѣко лице, върху което мѣнителницата е джиросана, може така сѣщо да иска отъ неѣ дубликатъ.